

Binnen de Global Greens en de European Green Party is er niet één groene partij die de deur voor kernenergie op een kier laat. Het Groen!-standpunt tegen kernenergie komt dan ook niet uit de lucht vallen en is niet zomaar een symbooldossier of een “groene dada”, waar een of andere ecofundamentalist op een blauwe maandag mee is wakker geworden. Veel groene partijen vinden immers hun oorsprong in de wereldwijde ecologische beweging die ontstond om uitgerekend de strijd aan te gaan met de kernenergie.

Hiermee is meteen het enige positieve aspect aan kernenergie aangehaald. De negatieve aspecten kunnen we in volgende krachtlijnen samenballen:

Kernenergie is niet veilig

Elke stap van de nucleaire keten houdt risico's in. Tijdens zowel de ontginning en de verrijking van het uranium, de aanmaak van de kernbrandstof, het splijtingsproces in de reactor, de opwerking van de gebruikte staven, de behandeling en conditionering van het kernafval, het nucleair onderzoek als de nucleaire transporten kunnen er ongevallen

gebeuren, zowel incidenteel als routinematig. Greenpeace heeft een jaarkalender gemaakt waarop op elke dag van het jaar een of ander incident in een nucleaire installatie vermeld staat. Gelukkig gaat het hierbij vooral om kleinere incidenten, maar geen enkel geval mag worden gebanaliseerd.

Argument: *“De kernlobby schat de kans op een ernstige kernramp bij ons bijzonder klein in. De kans dat je het groot lot wint, is ook bijzonder klein. Toch spelen dagelijks miljoenen mensen op de lotto en is er telkens een winnaar”*

Argument: *“Als kerncentrales veilig genoeg zijn om in het dichtbevolkte Vlaanderen te worden ingepland, hoe komt het dan dat verzekeringsmaatschappijen – die als geen ander bekwaam zijn in het inschatten van risico's – weigeren om de gevolgen van een kernongeval te dekken?”*

Laat ons nooit de ramp in de kerncentrale van Tsjernobyl (1986) vergeten. Rond Tsjernobyl is sindsdien (en nog gedurende honderden jaren) een verboden zone van 30 km afgebakend, waaruit 116.000 mensen permanent geëvacueerd werden. Na die ramp zei een commissie van experts dat er in België geen kernreactor zou mogen gebouwd worden in een straal van 30 km van een dichtbevolkt centrum. Zo'n locatie bestaat er in ons land simpelweg niet, denken we maar aan de centrales van Doel die op amper 10 km van de metropool Antwerpen liggen.

Argument: *“Enkele weken voor de ramp in Tsjernobyl stond dat type kernreactor in officiële publicaties van het Internationaal Atoomenergieagentschap (IAEA) omschreven als betrouwbaar en veilig...”*

Onze kernreactoren zijn van een ander type en de veiligheidscultuur is bij ons groter dan in de voormalige Sovjet-Unie, maar een ernstige kernramp kan in geen enkel reactortype uitgesloten worden. Er bestaan geen inherent veilige kerncentrales, ook niet de nieuwste generatie van reactoren. De effecten van een kernramp zijn zo desastreus en zwaarwichtig, dat we enkel tevreden

mogen zijn met een zeer risico.

En - zonder iemand op gruwelijke ideeën te willen brengen - hoe gaan we om met terroristische of oorlogsdreigingen?

Argument: *“Men hoeft geen atoomwapens tegen ons te gebruiken. De “atoombommen” zijn nabij onze steden ingeplant. Een conventionele aanval op de kerncentrale van Doel zal een ongeziene cocktail van radioactieve isotopen over Antwerpen, Sint-Niklaas, Breda, Lier, Mechelen, enz., verspreiden.”*

[terug naar boven](#)

Kernenergie is vervuilend

Net zoals bij het veiligheidsvraagstuk, moeten we ook bij het probleem van de vervuiling oog hebben voor elke schakel van de nucleaire keten. Beginnend bij de ontginningssites, waar respect voor milieu en gezondheid vaak onderaan de prioriteitenlijst staan, tot de dumpplaatsen.

Argument: *“Frankrijk, dat sterk met de Belgische nucleaire sector gelinkt is, heeft onder druk van de vakbonden, zijn eigen uraniummijnen gesloten, omdat de internationale stralingsbeschermingnormen niet konden gerespecteerd worden. Ondertussen draaien onze ‘schone’ kerncentrales op uranium uit Kazakstan en Namibië, waar de mijnwerkers niet eens betrouwbare stralingsmeters hebben”*

Maar wat maakt die radioactiviteit en radioactieve vervuiling nu eigenlijk zo extreem gevaarlijk? Nemen we hierbij plutonium als voorbeeld:

- Radioactiviteit voelt, ruikt of ziet men niet, wat bescherming moeilijk

maakt.

- Er is geen ondergrens aan het risico: zelfs de kleinste extra dosis verhoogt de kans op stralingsgebonden ziektes.
- Blootstelling aan lage doses heeft vaak weinig vaststelbaar effect op het bestraalde individu, maar tast het genetisch materiaal aan, waardoor afwijkingen worden doorgegeven aan het nageslacht.
- Plutonium resulteert bij inhalatie van amper 7 microgram (= 7 miljoensten van een gram) 100% gegarandeerd in longkanker.
- Radioactieve pollutie van een kernramp beperkt zich niet tot de omgeving van de ramp (zoals bij de chemische rampen in Bhopal of Seveso), maar de radioactieve wolk verspreid zich wereldwijd.
- Radioactiviteit neemt af met de tijd, maar vele radioactieve stoffen hebben een extreem lange levensduur. Plutonium blijft 244.000 jaar straling afgeven.
- Plutonium is bovendien de basisgrondstof voor een atoombom van het Hiroshima-type, en is dus zeer geveerd door terroristen.

Het kernafvalprobleem is ernstig en onoplosbaar. Al decennia lang wordt er wereldwijd gezocht naar een manier om hoogradioactieve stoffen gedurende een miljoen jaar of meer veilig van de omgeving af te sluiten. Er werden al miljarden in geïnvesteerd, maar resultaat heeft men nog geboekt. In België (Mol) onderzoekt men de mogelijkheid om het afval op 220 meter diepte in de

kleilagen te dumpen. In Duitsland doet men onderzoek naar de geologische zoutlagen. In Zweden graaft men van op land tunnels door de rotlagen onder de zeebodem om daar het gastgesteente te onderzoeken. In de VS graaft men tunnels in de granietlagen van de Rocky Mountains. Alleen al het feit op zich dat men overal andersoortig onderzoek in andere gastgesteenten doet, bewijst dat men het eigenlijk niet goed weet.

Argument: *“In de jaren '80 werd in de VS ernstig onderzoek verricht naar de mogelijkheid om kernafval in de ruimte buiten de aantrekkingskracht van de aarde te schieten. Maar na de ontploffing van de ruimtewagen “Challenger”, een halve minuut na de lancering op Cape Canaveral in 1986, werd dit project stopgezet. Men beseftte dat indien die ruimtewagen hoogradioactief afval aan boord zou hebben gehad, men gans Florida had moeten evacueren.”*

Kernenergie biedt bovendien ook geen oplossing voor de klimaatverandering. Dit is geen gratuite opmerking, maar een vaststelling van het klimaatpanel van de Verenigde Naties, dé autoriteit ter zake.

België haalt na Frankrijk de meeste elektriciteit uit kernenergie (ca. 60%) en toch behoort België tot de landen met de hoogste CO₂-uitstoot per hoofd en per eenheid BNP. Kernenergie produceert dan ook enkel elektriciteit. Het kan een alternatief zijn in elektriciteitscentrales voor fossiele brandstoffen als steenkool en aardgas die meer CO₂ uitstoten, maar niet voor olie, want olie wordt (in België) niet gebruikt voor elektriciteitsproductie. Kernenergie kan dus enkel ingrijpen in de sector van de elektriciteitsproductie, die verantwoordelijk is voor ca. 20% van onze broeikasgasuitstoot, maar vormt geen alternatief voor de overige 80% van de broeikasgasemissies (transportsector, verwarming,...).

Kernenergie is bovendien ook nog eens de hoofdoorzaak van onze foute denkwijze inzake elektriciteitsverbruik. Het geeft de foute indruk dat energie onuitputtelijk voorradig is en massaal mag (moet) geconsumeerd worden. Duurzame energiesystemen van de toekomst zijn gebaseerd op efficiëntie, verstandig verbruik en decentrale, kleinschalige opwekking.

Kernenergie is ook helemaal niet CO₂-neutraal. Tijdens het kernsplijtingsproces in de kerncentrale zelf komt er weliswaar geen CO₂ vrij, maar wel in vrijwel alle andere stappen van de nucleaire keten, vnl. bij het ontginnen en verrijken van uranium. De Universiteit Groningen berekende dat, als de ganse keten wordt meegerekend, een kerncentrale nog één derde van de CO₂ van een klassieke gasgestookte centrale uitstoot. Dit is natuurlijk een pak minder, maar veel meer dan niks en bovendien een pak meer dan een WKK-installatie, waarbij tegelijk warmte en elektriciteit geproduceerd én nuttig gebruikt wordt. Bovendien zal het CO₂-voordeel van kernenergie nog verminderen naarmate het makkelijk te delven uraniumerts schaarser en armer wordt, want de technieken om het boven te halen en het te verrijken zullen meer fossiele energie vergen.

Zoals verder zal blijken, is kernenergie bovendien ook enorm duur. Met het investeren van de kostprijs van een nieuwe kerncentrale in energiebesparingsmaatregelen of hernieuwbare energie kan véél meer CO₂ worden uitgespaard.

Argument: *“Als kernenergie echt hét alternatief is, hoe komt het dan dat België, als tweede meest genucleariseerde land van de wereld, toch tot de top behoort inzake CO₂-uitstoot per inwoner en per eenheid BNP?”*

[terug naar boven](#)

Kernenergie is duur

Kernenergie ontstond als spin-off van het onderzoek naar kernwapens, het Amerikaanse Manhattanproject tijdens de Tweede Wereldoorlog. De grootste wetenschappers van hun tijd

kregen een blanco cheque aangereikt. Mochten wij deze oefening nu herhalen, zouden we op heel korte termijn ongetwijfeld ook een revolutionaire nieuwe technologie kunnen ontwikkelen, die de kernenergie overbodig maakt. Maar tot op vandaag kan de kernenergiesector rekenen op heel veel financiële en andere voordelen, mede door het lobbywerk van het Internationaal Atoomagentschap (binnen de VN) en Euratom (binnen de EU).

Elk land dat met kernenergie begon, gaf grote voordelen aan de uitbaters van kerncentrales, zoals vrijstelling van schadevergoeding indien zich een nucleair ongeval zou voordoen. Men beseftte dat, als men de totale kost van een kernramp zou aanrekenen, er geen enkele privé-investeerder bereid zou zijn om kerncentrales te exploiteren.

Argument: *“Als kerncentrales echt zo veilig zijn, waarom dragen de uitbaters dan geen 100% aansprakelijkheid in geval van een ongeval?”*

Kernenergie is een schoolvoorbeeld van een industriële activiteit die de winsten privatiseert (alle winst gaat richting Suez, Parijs dus) en de kosten socialiseert. Zo zegt een “vertrouwelijke” nota van het NIRAS dat de kosten voor het bergen van het radioactief afval normaal gedekt worden door het daartoe aangelegde fonds (gespijsd door de producenten), maar als na 2025 (als de laatste kernreactor moet sluiten) blijkt dat er onvoldoende geld is, dan zal Electrabel niet meer afdokken en zullen de extra middelen van de belastingbetaler moeten komen.

Argument: *“Als kernenergie echt zo goedkoop is, hoe komt het dan dat Belgische huishoudens tijdens de monopolieperiode van Electrabel de op één na hoogste stroomfactuur van alle OESO-landen gepresenteerd kregen?”*

Momenteel wil Electrabel de stoomgenerator van Doel 1 vervangen. De kostprijs hiervoor zou zowat 100 miljoen euro bedragen, hetgeen overeenkomt met de prijs van 50 grote windturbines. Doel 1 moet normaal gezien in 2015 dicht...

Argument: *“Als kernenergie echt zo goedkoop is, hoe komt het dan dat de stroom van Electrabel op alle onafhankelijke leveranciersvergelijkingen steevast tot de duurste behoort en stukken duurder is dan deze van bijvoorbeeld Ecopower, die 100% groene stroom levert.”*

Een nieuwe kernreactor bouwen is al helemaal onbetaalbaar. Een Franse producent mag er nog eens een bouwen in Finland. De kostprijs, oorspronkelijk geraamd op 3 miljard euro, is ondertussen opgelopen tot 4,5 miljard, en de kosten blijven nog steeds oplopen.

En dan zwijgen we nog over al het overheidsgeld dat gepompt werd in allerhande nutteloos gebleken nucleaire prestigeprojecten als de snelle kweekreactor van Kalkar of de opwerkingsfabriek Eurochemic.

[terug naar boven](#)

Kernenergie biedt geen bevoorradingszekerheid

Kernenergie is niet duurzaam, want de uraniumvoorraden zijn eindig. Algemeen wordt ervan uitgegaan dat er a rato van het huidige verbruik, nog voor ca. 60 jaar uranium voorradig is. Indien de optimistische expansieplannen in China en India effectief doorgaan, dan zal de uitputtingsdatum vervroegen. Vanaf 2030-2050 zouden er zich volgens de World Energy Council ernstige toeleveringsproblemen voor uranium voordoen en zal betaalbaar uranium vrij zeldzaam worden. Met het oog op een betaalbare stroombevoorrading is het dus niks te vroeg als we tegen 2025 onze kerncentrales sluiten.

Maar ook de veroudering van ons kerncentralepark moet ons zorgen baren. Er is wereldwijd bitter weinig ervaring met het operationeel houden van reactoren ouder dan 40 jaar. De gemiddelde leeftijd van reactoren die stilgelegd worden, bedraagt iets meer dan 20 jaar. De kans dat er bij oude reactoren mankementen optreden die het stilleggen van een reactor noodzakelijk maken, is reëel. Dan moet er plots een productiecapaciteit van 1.000 MW uit productie genomen worden. Vermits al onze reactoren

van hetzelfde type zijn is het niet ondenkbaar dat ze dan allemaal preventief moeten worden stopgezet. Op dat ogenblik worden de operatoren voor een groot dilemma geplaatst: openhouden en een ongeval riskeren of herstellen en een fundamenteel gedeelte van onze stroomvoorziening uit productie nemen?

Bepaalde cruciale onderdelen van een kernreactor die versleten zijn, kunnen vervangen worden, maar een reactorvat vervangen kan niet. Het is precies dit reactorvat dat onder constante stress staat als gevolg van de hoge neutronenflux. Hierdoor treedt verbrossing van het staal op, maar ook het fenomeen van de "vessel head penetration cracks" (VHPC), waar enkele van onze reactoren in het verleden al last van hadden, zal met de ouderdom toenemen.

Argument: *"Kernreactoren van 40 jaar behoren tot de oudste van de wereld. Hun levensduur verlengen houdt risico's in qua betrouwbaarheid en veiligheid. De kans dat ze plots voor dringende herstellingen moeten worden stilgelegd is reëel. Een wagen van 12 jaar oud zal ook vaker naar de garage moeten dan een wagen van slechts 2 jaar"*

De boutade dat in 2015 plots alle reactoren sluiten en het licht uitgaat is stemmingmakerij. Precies om toeleveringsproblemen op te vangen, is de kernuitstap geprogrammeerd over 25 jaar: in 1999 werd ze in het paars-groene regeerakkoord ingeschreven en pas in 2025 zullen de laatste kernreactoren sluiten. Als men er over een periode van een kwarteeuw niet in slaagt om de kerncentrales overbodig te maken, dan heeft dit niets te maken met economische of technologische obstakels, maar zuiver met politieke onwil!

De gefaseerde timing van de kernuitstapwet maakt dat de sluiting van onze 7 kernreactoren niet holderdebolder gebeurt, maar geleidelijk aan over een periode van 10 jaar. De kleinste centrales Doel 1 en Doel 2 (beide 450MW) en Tihange 1 (900MW) sluiten op hun veertigste verjaardag, in 2015. De vier centrales die 1000MW leveren, Doel 3 en 4 en Tihange 2 en 3, sluiten pas in de periode 2022-2025.

Argument: *"In Oostenrijk, Denemarken, Ierland, enz., staan helemaal geen kerncentrales. Ook zij hebben geen eigen energiegrondstoffen. De economie draait er en het licht blijft er branden. Bovendien hebben deze landen een lagere CO2-uitstoot per capita en per eenheid BNP dan België."*

De 7 Belgische kernreactoren vertegenwoordigen in termen van productiecapaciteit bovendien slechts één derde van de Belgische elektriciteitscentrales. Omdat kernreactoren echter moeilijk modulerbaar zijn (ze kunnen technisch gezien niet zomaar hun vermogen aanpassen), draaien ze steeds op volle toeren. Daardoor produceren onze kerncentrales, ondanks hun eerder beperkte capaciteit, toch 60% van onze elektriciteit. Maar de reactoren sluiten betekent dus niet dat we voor 60% vervangcapaciteit moeten zoeken, wel slechts voor 1/3.

Argument: *"Bij een vooraf geplande, lang voorbereide en geleidelijke sluiting van de kernreactoren – zoals voorzien in de federale kernuitstapwet - zal het licht niet uitgaan, maar wel bij een plotse gedwongen sluiting, bijvoorbeeld als gevolg van acute ouderdomsverschijnselen die optreden als kerncentrales langer dan voorzien draaiende gehouden worden"*

[terug naar boven](#)

Kernenergie is onlosmakelijk gelinkt aan atoomwapens

Kernenergie is zowel historisch, technisch als institutioneel onlosmakelijk gelinkt aan de productie van atoomwapens. Kernenergie is een “spin off”-product van de ontwikkeling van de atoombom.

Ook in België is de link manifest. De Belgische regering, in ballingschap in Londen tijdens WOII, verkocht al het hoogwaardig uranium uit de rijke uraniummijnen van Katanga (Belgisch Congo) exclusief aan de VS. Deze maakten daar de atoombom mee die op 6 augustus 1945 zo'n 100.000 burgers (!) in Hiroshima verasten. Uit dank voor deze loyale bijdrage schonken de VS aan ons land een onderzoeksreactor, het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) in Mol.

Argument: *“Atoomwapens en kernenergie zijn vruchten van dezelfde bo(o)m!”*

Ook de drukwaterreactor (PWR), het type dat wij in Doel en Tihange hebben staan, was oorspronkelijk een militair ontwerp, geconcipeerd om in duikboten te worden ingebouwd. Pas later is men het ontwerp gaan aanpassen aan de noden van een civiele reactor voor de commerciële opwekking van elektriciteit. Dit betekent dat de specifieke veiligheidsstandaarden die eigen zijn aan een civiele reactor niet vanaf het prille ontwerp deel uitmaakten van het concept van de PWR.

Overigens maakt slechts een handvol landen gebruik van kernenergie. Voor het overgrote deel zijn dit rijke landen, want het aantal derde wereldlanden met kernenergie is nog beperkter. Bij deze laatsten vallen echter twee zaken op: Ten eerste is het aandeel van de (met dure valuta aangekochte) kerncentrales in de stroomproductie van het land zeer miniem (zowat 1 tot 5%) en kan die peperdure investering eigenlijk niet verantwoord worden. Ten tweede hebben al deze landen, op Mexico na, ooit de intentie gehad om atoomwapens aan te maken. We denken hierbij bijvoorbeeld aan Argentinië, Brazilië of Zuid-Afrika. Sommige, waaronder Noord-Korea en Iran hebben die ambitie vandaag nog. Israël, India en Pakistan haalden dan weer volledig legaal de infrastructuur voor een zogenaamd ‘civiel’ kernenergiepark binnen, maar ontwikkelden dankzij die materialen, kennis en expertise de atoombom.

Argument: *“De ‘Atoms for Peace’ droom uit de jaren '50 is een mythe. Kernenergie overspoelde de wereld niet met veilige en overvloedige energie waarvan men zei dat ze zelfs te goedkoop zou zijn om het verbruik er van te meten (‘too cheap to meter’). Integendeel, kernenergie is een monopolie van enkele rijke landen en een handvol ontwikkelingslanden die er in de eerste plaats atoomwapens mee willen maken”*

De sluier van geheimhouding die typisch is voor militaire projecten heeft zich ook stevast doorgezet bij de civiele ontwikkeling van kernenergie. Open debatten en doorzichtige besluitvorming hebben, ook in België, nooit aan de basis gelegen van beslissingen die tot de bouw van kerncentrales hebben geleid.

[terug naar boven](#)

Maar... Kernenergie is gelukkig ook overbodig

Kernenergie is wereldwijd gezien een marginale energiebron, waar maar een handvol landen gebruik van maken. Vandaag reeds wordt er wereldwijd meer elektriciteit opgewekt door middel

van hernieuwbare energiebronnen dan door kernenergie. Kerncentrales leveren amper 2% van het mondiale energieverbruik.

Zelfs in de EU zijn er meer lidstaten zonder, dan met kerncentrales. Alleen Frankrijk en Finland bouwen momenteel een nieuwe reactor.

De laatste reactorbestelling in de VS, die effectief tot de bouw en ingebruikname van de reactor heeft geleid, dateert reeds van 1973. De bouwstop werd in de bakermat van de kernenergie dus al ingezet op het moment dat de eerste reactor bij ons nog niet operationeel was en lang voor de kernongevallen in Harrisburg (1979) en Tsjernobyl (1986).

Azië werd lange tijd voorgesteld als groeipool voor kernenergie. Vandaag lopen er effectief nog programma's in China, India, Taiwan, Korea en Japan. Maar in China komen er jaarlijks nog steeds meer hernieuwbare energieprojecten dan nucleaire tot stand.

België en Frankrijk (met respectievelijk 60 en 75% marktaandeel) vormen grote uitzonderingen door zo resoluut voor kernenergie te kiezen. De andere EU-landen met kerncentrales hebben allemaal een veel kleiner aandeel nucleaire elektriciteit: Zweden de helft, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Finland en Spanje ca. 30% en Nederland amper 5%. Italië, Portugal, Oostenrijk, Denemarken, Ierland, Luxemburg, Griekenland en Polen hebben helemaal geen kerncentrales.

Het sluiten van de kerncentrales tussen 2015 en 2025 betekent dat we geleidelijk vervangcapaciteit moeten voorzien voor één derde van ons huidig elektriciteitspark (omdat Electrabel dat zo wil, produceren onze kernreactoren 60% van onze elektriciteit, maar de kerncentrales vertegenwoordigen slechts 1/3 van ons productiepark). Op diverse fronten wordt gezocht naar alternatieven. Denken we maar aan de WKK- en STEG-centrales die op verschillende, veelal industriële, plaatsen verrijzen.

Kernfusie, jaren terug nog als het ultieme redmiddel ter vervanging van de kernsplijting naar voor geschoven, kan alvast de verwachtingen niet inlossen.

Argument: *“Zal de ontwikkeling van kernfusie het probleem oplossen? Ondanks miljarden euro's steun en het ter beschikking stellen van de knapste wetenschappers gedurende de afgelopen decennia, heeft gecontroleerde kernfusie tot op vandaag minder bruikbare energie geproduceerd dan de stroomturbine aan de watermolen van Rotselaar”*

Argument: *“De enige kernfusiereactor die veilig is en die we echt nodig hebben, bevindt zich op 149,6 miljoen kilometer van de Aarde: de zon!”*

Diverse studies tonen aan dat het ondervangen van de kernuitstap echter niet noodzakelijk zware technologische innovaties vereist. De stroomproductie van ons kerncentralepark kan zowel technisch als economisch, realistisch gecompenseerd worden middels een bewust beleid, gebaseerd op de 'Trias Energetica':

- Energiebesparing thuis (zuinigere elektrotoestellen, spaarlampen, stand-by-functies uitschakelen,...), op bureau (niet gebruikte Pc's, printers of kopieerapparaten afzetten,...) en in de industrie (zuinigere en beter afgestelde elektromotoren en pompen,...).
- Hernieuwbare energiebronnen maximaal benutten: wind op land, wind offshore, zonne-energie, waterkracht, duurzame biomassa.
- De meest performante stroomproductietechnieken met hoogste rendement en laagste milieu-impact: warmtekrachtkoppelinginstallaties (WKK) en stoom- en gasturbines (STEG) op aardgas.

marge heeft voor het besparen van elektriciteit. Op korte termijn (minder dan twee jaar) zou het gaan om een vermindering van 9.510 GWh. Op middellange termijn (10 jaar) kunnen we nog eens 14.260 GWh besparen of samen een potentieel van 23.770 GWh. Dit is meer dan het vermogen van onze zeven steenkoolcentrales én de drie oudste kernreactoren samen. Met een doorgedreven besparing op het elektriciteitsverbruik kunnen we op 10 jaar tijd dus niet alleen de eerste drie kernreactoren sluiten, zoals gepland, maar ook de zeven sterk vervuilende steenkoolcentrales.

Volgens een rapport van het Duits Instituut voor Windenergie (DEWI) kan windenergie bovendien, op één generatie tijd, zorgen voor één derde van de elektriciteit voor alle landen aan de Noordzee. België moet met de andere Noordzeelanden, gaan samen zitten om een gezamenlijk hoogspanningsnet uit te bouwen dat de verschillende offshore windparken op de Noordzee verbindt.

Koppel hieraan dan ook nog eens de vele, lokale WWK- en STEG-centrales die onlangs in gebruik werden genomen of in de steigers staan, en je kan niets anders concluderen, dan dat het licht ook na de kernuitstap zal blijven branden. En dat het onder het onder de vorm van een spaarlamp zal zijn, is dan ook nog aardig meegenomen.

Argument: *“Kernenergie is voorbijgestreefd. Een kernreactor is de laatste fase van het tijdperk van de stoomketel, waarbij door het verbranden van hout, gas en steenkool of door het splijten van uraniumkernen hitte geproduceerd wordt om water te koken en stoom te maken om een turbine aan te drijven en zo via een generator elektriciteit te maken. Moderne en toekomstgerichte elektriciteitsopwekking gebeurt op decentrale wijze dicht bij de locatie van verbruik en maakt gebruik van schone en veilige technologieën gebaseerd op fotonvoltaïsche procedés, aerodynamische processen, hernieuwbare bronnen en nieuwe materialen”*

[terug naar boven](#)